

30 Ісусъ ѿговарі, и рече: иже кои чловѣкъ слѣзше въ Иерусалима во Іерихонъ, и падна въ разбойници, който като го соклекоха, и наложиша мъ рѣны, ѿидѣха си, и ѿставиша го єдва живъ.

31 И по слѣчу сващеннику иже кои слѣзше по тоа путь: и като го видѣ, ѿставилъ го и заминаси.

32 Подобенъ, и иже кои Левитъ, понеже дойде на ѿнова място, като се приближї та го видѣ, ѿставилъ го и ѿиде си.

33 Но єдинъ Самарянинъ, който путьаше, дойде при него, и като го видѣ, сожалиша мъ се за него.

34 И присташи, и повѣрзъ мъ рѣны те и полѣ ги съ масло и вѣно: и като го качи на свойата си добитокъ, ѿвѣде го въ гостинница та и грѣжащесе за него.

35 И на оутрешніатъ дѣнь, като си пойде, извади двѣ срѣбреника, и даде на гостинникатъ, и рече мъ: имай грѣжу за тогова чловѣка: и колькото юще похарчиши за него, азъ когато се вѣрнемъ ще да ти заплатимъ.

36 Кой прочее ѿ тіа тримата ти се чини да є ближенъ на ѿногода, който є падналъ въ разбойници те:

37 Я законнико рече; ѿный щото сотвори милость сѧ него. И Иисусъ мъ рече:

иуди прочее та прави и ты та��ожде.

38 И като вѣрвѣха по путьатъ, влѣзе Иисусъ въ єдно село: и женѣ иже кои, име то и Марда, прѣѣ го во свойата си дому.

39 И имаше тіа сестра, којто се нарѣчаše Маріа, којто и сѣдна при нозѣ тѣ Иисусови, и слѣаше слово то нѣгово.

40 А Марда се молвеше за много слагваніе, и застана при него, и рече: Господи, не мариш ли като ме ѿставилъ сестра ми сама да слагвамъ; речи и прочее да ми помогне.

41 И ѿговари Иисусъ, и рече и: Мардо, Мардо, грѣжащие и молвишися за много (работы):

42 Но єдна є за потрѣба. А Маріа избрала дѣбрыатъ дѣла, който не ще да се земе ѿ немъ.

ГЛАВА АІ.

И єдинъ путь като бѣше на иже кои място, и се молвеше, когато престанѣ, рече мъ єдину ѿученици те мъ: Господи, настави ны да се молиме каквото и Іоанну настави ѿученици те си.

2 И рече имъ: когато се молите, дѣмайте: "ОТЧЕ нашъ, който си на иже кои та, да се святъ име то твоѣ: да дойде царство то твоѣ: да